

ก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความรูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” ต้องการใช้ (2) ศึกษาการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” จำนวน 15% (405 คน) ของนักเรียนทั้งหมด 2700 คน โดยเลือกแบบสุ่มทั้งม.ต้นและม.ปลาย เครื่องมือที่ใช้คือ (1) แบบสอบถามเรื่องผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน (2) แบบสอบถามคุณสมบัติของกระเป๋าสะพายหลัง (3) แบบประเมินความพึงพอใจรูปแบบของกระเป๋าสะพายหลัง (4) การคำนวณการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน (5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อราคากระเป๋าสะพายหลังของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่การหาค่าร้อยละ , ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการวิจัยพบว่า (1) ศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนที่นักเรียนโรงเรียนสีคิ้ว “สวัสดีผดุงวิทยา” ที่ต้องการใช้ คือกระเป๋าสะพายหลังคิดเป็นร้อยละ 80 ความพึงพอใจในรูปแบบกระเป๋าอยู่ในระดับมากคือ 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.86 หมายถึงผู้ตอบมีความเห็นสอดคล้องกัน (2) ศึกษาการเพิ่มมูลค่าผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวน จากการคิดราคามูลค่าเพิ่มได้พบว่าการผลิตกระเป๋าสะพายหลังทำให้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไท-ยวนเป็นที่รู้จักในกลุ่มนักเรียนมากขึ้น และมีมูลค่าเพิ่มจริง